

[Indenrigs- og boligministeren.]

i maj måned. Man kan deroverfor sige, at det var i forrige folketingsår; det er bortfaldet, der må komme et nyt, men i mellemtiden har vi fået loven af 6. oktober, og er det da så urimeligt, når jeg iøvrigt tilsiger min ærlige medvirken til hurtigst muligt at komme frem til en løsning på disse vanskelige problemer, at jeg gerne vil orientere mig hos repræsentanterne for partierne i udvalget? Det synes jeg ikke det er. Jeg synes, det er ganske naturligt, fordi, som jeg sagde før, den forhandling, der fandt sted i foråret ved første behandling af lovforslaget om boligforholdene, ikke anviste mig nogen farbar vej. Fra enkelte sider var der tilslutning, men fra andre sider ikke andet end kritik.

Derfor vil jeg henstille til de ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Lorentzen, at de i udvalget går ind i en forhandling, som kan give mig den nødvendige orientering. Når jeg har fået den, skal jeg love, at jeg hurtigst muligt skal arbejde mig frem til et lovforslag. Jeg gør dog opmærksom på, at et forslag af den karakter, der her er tale om, vil det tage et stykke tid at udarbejde. Det er ikke helt let at skulle fremsætte et forslag om disse ting, efter at der er kommet en ny lov, som der skal tages hensyn til. Derfor vil der i hvert fald nok gå nogle uger, men det skal ikke skorte på god vilje og medvirken fra min side for så hurtigt som muligt at komme frem med et forslag, som det høje ting kan tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Thestrup: Jeg finder ikke, at der havde været noget egentlig urimeligt i, om den højtærede indenrigs- og boligminister havde nøjedes med at genfremsætte det forslag, som han tidligere har fremsat. Det forekommer mig, at der er noget ejendommeligt i, at vi under behandlingen af disse forlængelsesforslag skal realitetsdrøfte sagen. Derved kommer der ligesom noget skævt over diskussionen. Det er dog ministeren, der har initiativet. Det er, ligesom det initiativ i nogen grad opgives. Jeg skal dog ikke indvende noget særligt imod det, for jeg ser ligesom den højtærede indenrigs- og boligminister sådan på det, at den formelle fremgangsmåde ikke er det vigtigste, men

at vi når til et resultat, og derfor er det også, at jeg på mit partis vegne ikke vil modsætte mig — det plejer man iøvrigt heller ikke — at der bliver nedsat et udvalg vedrørende de foreliggende forslag.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Må jeg blot spørge: Er der synderlig forskel på, om jeg anmoder om en orientering i udvalget for at finde en farbar vej, eller jeg fremsætter et lovforslag? Hvad er det, jeg vil? Jeg vil gerne have at vide, hvordan partiernes repræsentanter ser på hele dette problem. Vi har i dag haft en ganske vist ikke dyberegående diskussion, men der er dog peget på forskellige ting, som efter det ærede medlem hr. Thestrups mening forsåvidt ikke hører hjemme i denne debat, f. eks. opsigelsesretten i tofamiliehuse og andet, og må jeg så ikke have samme ret til i et udvalg at få disse spørgsmål behandlet? Jeg synes, det er rimeligt. De ærede medlemmer hr. Thestrup og hr. Lorentzen har jo selv givet tonen an her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Med hensyn til udtrykket „amatørmæssigt“ vil jeg overlade til fremtiden at vise, hvis udregning der er amatørmæssig, og hvis der er rigtig. Det er den ene ting. Den anden er, at jeg synes i og for sig, det er berettiget, når det ærede medlem hr. Thestrup siger, at det må være regeringens opgave at komme med et forslag i en skikkelse, hvori regeringen venter at kunne få det gennemført. Der var jo her i foråret en temmelig alsidig og grundig debat angående spørgsmålet, og af den diskussion vil det ikke være svært for den højtærede indenrigs- og boligminister, på nogle områder i hvert fald, at finde frem til, hvad der er mulighed for at gennemføre, og hvad der ikke er muligt. Men jeg siger naturligvis i lighed med det ærede medlem hr. Thestrup: hvis jeg bliver inviteret til at møde i dette udvalg med den opgave at tale med den højtærede indenrigs- og boligminister, vil det som altid være mig en glæde at tale med den højtærede minister, særlig hvis jeg får disse tal, som vi talte om før, og kan vi hjælpe hinanden til et resultat, skal jeg ikke have noget at indvende.

Hermed sluttede forhandlingen.